

Türkiye' de kamu malı ile cami yapılması günahı pervasızca işlenmeye devam ediyor. Herkesin verdiği vergilerle oluşan bütçeden harcanarak yurt içinde ve yurt dışında çok gösterişli, şatafatlı ve çok yüksek masraflarla yapılan camiler gerçekte İslam'a aykırıdır. İslami değerleri hiçe sayarak İslam'a hizmet etmek gibi bir saçmalık olamaz. Ama gelin görün ki yaşanan neredeyse tam da budur. Türkiye'de yüzlerce cami, devlet desteğiyle, Diyanet Vakfı gibi vakıflar aracılığıyla yapılmaktadır. Hatta bu Diyanet Vakfı devletten aldığı mali destekle yurt dışında da camiler yapmaktadır.

Günümüz Türkiye'sinde bazı camilerin Mescid-i Dirar-ı örnek alırcasına parti tapınağı haline getirilmiş olduğunu hüzünle gözlemliyoruz. Müminlere karşı gizli bir parti kuran münafıkların, bir parti merkezi yahut bir karargah gibi kullanmak istedikleri Mescid-i Dirar'a bakınca, bugün de kimi siyasi teşekküllerin camileri istismar ederek, kendi gizli ajandalarını gerçekleştirmek ve böylece laik Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı halkı örgütleyip devleti yıkmak yahut dönüştürmek amacıyla sinsininsin faaliyet gösterdikleri teşhis ve tespit etmekte zorlanmıyoruz.

Camiler müminleri toplayan kurumlardır. Ne var ki bu gün bazı camiler toplamak için değil, birleştirmek için değil, kucaklamak için değil tam tersine bölmek, ayrıştırmak, parçalamak için kullanılmaktadır.

Neredeyse her cemaat ve tarikat kendi camisini kurmuş, kendisinden olmayana ordaa verdiği vaazlarla ötekileştirmek, tekfir etmek, ezmek ve alt etmek için canla başla çalışır hale gelmiştir. Kimi camilerde alenen bir siyasi partinin propagandası yapılmakta, o siyasi partiye sempati duymayan diğer müminler incitilmekte, ötekileştirilmekte ve halk böylece bölünüp parçalanmaya çalışılmaktadır.

Camilerde devletimizin kurucuna karşı karşı saygısızlık olarak sayabileceğimiz kimi imalar, sözler ve bilinçaltına yönelik kimi çalışmalar yapılabilmektedir. Bu noktada en yalın gerçek olarak dile getirmeliyiz ki, camilerde ulusal gün ve bayramlara denk gelen Cuma günlerinde Cumhuriyetimizin kurucusuna yönelik sansürler hayret verici bir hal noktasına ulaşmıştır.

Bu cümleden olarak belirtelim ki, camilerde 23 Nisan- 19 Mayıs- 30 Ağustos ve 29 Ekim Cumhuriyet bayramı nedeniyle Cumhuriyet ve Atatürk'e ilişkin bir söz duymak olanaksızdır. Atatürk'ün ölüm yıl dönümünde de aynı sansür sürdürülmektedir.

Bu konuda halktan ve kamuoyundan yükselen tepkiler sonucu 2019 yılı Cumhuriyet Bayramı nedeniyle Diyanet İşleri başkanı tarafından bir ileti yayımlandı. Ama bu ileti camilere taşınmadı, hutbelere konu edilmedi. Yani yine camilerde cumhuriyet ve Atatürk'e ilişkin tek bir söz edilmedi. Yerel anlamda kimi imamların kendi inisiyatifleriyle konuya değinmelerini dışarıda tutacak olursak Diyanet'in bu konuda inanılmaz derecede katı ve ısrarcı olduğunu şaşkınlıkla gözlemlemekteyiz.

Türkiye'de cami cemaatinin büyük bir bölümü yaşlılardan/ emeklilerden oluşmaktadır. Bazılarını ciddi sağlık sorunları da yaşayan bu kimselerin yaşamlarındaki en önemli etkinlik günlük namazlara katılmak için camiye gitmektir.

Camiler yalnızca tapınma/ ibadet yeri olmamalı. Bilimsel, kültürel, sanatsal etkinliklerin de yapılabildiği mekanlar olmalı...

Camiler, ülkenin kurucu önderine ve kurucu değerlere saygılı kişilerce yönetilmeli...

Camiler kimsesizlere yuva, evsizlere ev, yurtsuzlara yurt olabilmeli..

Camiler dayanışma merkezi olmalı...

Cami cemaati evsizlere ev, açsuzlara aç, işsizlere iş bulabilmek için örgütlenebilmelidir. Bölen değil ,birleştiren, ayrıştıran değil bütünleştiren mescitler gerek müminlere!

Bir gün yeniden cami gibi camilerde buluşmak umuduyla...